

CENTRAAL TUCHTCOLLEGE VOOR DE GEZONDHEIDSZORG

Beslissing in de zaak onder nummer van: c2011.376

CENTRAAL TUCHTCOLLEGE voor de Gezondheidszorg

Beslissing in de zaak onder nummer C2011.376 van:

A., wonende te B., appellante, klaagster in eerste aanleg,
tegen

C., dermatoloog, werkzaam te D., verweerder in beide instanties, gemachtigde: mr.
N.M. Jansen, advocaat te Amersfoort.

1. Verloop van de procedure

A.- hierna klaagster - heeft op 9 september 2011 bij het Regionaal Tuchtcollege te
Eindhoven tegen C. - hierna de arts - een klacht ingediend. Bij beslissing van 8 november
2011, onder nummer 10125b heeft dat College de klacht als kennelijk ongegrond afge-
wezen. Klaagster is van die beslissing tijdig in hoger beroep gekomen. De arts heeft
een verweerschrift in hoger beroep ingediend.

De zaak is in hoger beroep tegelijkertijd maar niet gevoegd met de zaken C2011.375
en C2011.378 behandeld ter openbare terechtzitting van het Centraal Tuchtcollege van
11 december 2012. Voorafgaand aan de zitting bereikte het Centraal Tuchtcollege het
bericht dat klaagster is overleden. Namens klaagster is niemand verschenen. Verweerder
is niet ter zitting verschenen.

2. Beslissing in eerste aanleg

Het Regionaal Tuchtcollege heeft aan zijn beslissing het volgende ten grondslag gelegd.

“2. De feiten

*Klaagster is vanaf 2005 patiënte in het ziekenhuis, onder andere bij verweerder als
dermatoloog. Tot einde 2009 kon zij bij de afdeling dermatologie reguliere afspraken
maken.*

*Verweerder heeft klaagster twee keer gezien, te weten op 11 december 2009 en op
20 april 2010. Op zeker moment had klaagster geen huisarts meer. Vanaf dat moment
wendde zij zich rechtstreeks tot het ziekenhuis, ook voor eerstelijns hulp. In
januari 2010 heeft dit geleid tot een besluit van het ziekenhuisbestuur dat klaagster de
zorg, bestaande uit medicijnen en machtigingen, nog voor drie maanden kreeg, in
welke periode zij een huisarts moest vinden. Dat is niet gelukt. Spoedeisende respec-
tievelijk noodzakelijke zorg bleef wel verleend worden.*

3. Het standpunt van klaagster en de klacht

*De klachten komen hierop neer dat klaagsters gezondheid ernstig wordt beschadigd
doordat verweerder verdere behandeling door klaagster belemmert en weigert.*

4. Het standpunt van verweerder

*Verweerder ontkent gemotiveerd de verwijten. Op het concrete verweer wordt hierna,
voor zover nodig, ingegaan.*

5. De overwegingen van het college

*Het is het college niet gebleken dat verweerder klaagster heeft behandeld op een
tuchtrechtelijk verwijtbare wijze.*

Ter gelegenheid van de beide consulten heeft verweerder naar het oordeel van het college adequaat gehandeld, zoals in het verweer feitelijk omschreven.

Ten slotte kan niet worden gezegd dat aan klaagster (spoed)behandeling die zij nodig had, is geweigerd. Het afzeggen van een afspraak medio 2010 kan verweerder niet tuchtrechtelijk worden verweten. Gelet op de toen bestaande situatie had verweerder goede redenen om eerst op de hoogte te zijn van het ziekenhuisbeleid ten aanzien van klaagster en zijn handelwijze daaraan te toetsen. Dit ziekenhuisbeleid, zoals hierboven weergegeven, was in de gegeven situatie als redelijk aan te merken. Nu niet is gebleken van een (spoedeisende) noodzaak tot behandeling van klaagster ten tijde van het uitstellen van de afspraak, is het handelen van verweerder niet verwijtbaar geweest. Naar het oordeel van het college heeft verweerder in de situatie dat klaagster geen huisarts had, prudent gehandeld.

Niet is komen vast te staan of aannemelijk geworden dat verweerder ter zake van de behandeling van klaagster ook maar enig verwijt treft.

De klacht is kennelijk ongegrond.”

3. Vaststaande feiten en omstandigheden

Voor de beoordeling van het hoger beroep gaat het Centraal Tuchtcollege uit van de feiten en omstandigheden zoals weergegeven in de beslissing in eerste aanleg, welke weergave in hoger beroep niet, althans onvoldoende, is bestreden.

4. Beoordeling van het hoger beroep

4.1 Klaagster beoogt met haar beroep haar klacht in volle omvang aan het Centraal Tuchtcollege voor te leggen en concludeert - impliciet - tot gegronde verklaring van het beroep. De arts heeft hiertegen verweer gevoerd en concludeert - eveneens impliciet - tot verwerping van het beroep.

4.2 De behandeling van de zaak in hoger beroep heeft het Centraal Tuchtcollege geen aanleiding gegeven tot de vaststelling van andere feiten noch tot andere beschouwingen en beslissingen dan die van het Regionaal Tuchtcollege in eerste aanleg, zodat het beroep moet worden verworpen.

5. Beslissing

Het Centraal Tuchtcollege voor de Gezondheidszorg:
verwerpt het beroep.

Deze beslissing is gegeven door: mr. A.H.A. Scholten, voorzitter, mr. H.C. Cusell en prof. mr. J.K.M. Gevers, leden-juristen en dr. J.C.M. van Huisseling en prof. dr. G.H.A. Visser, leden-beroepsgenoten en mr. M.D. Barendrecht-Deelen, secretaris, en uitgesproken ter openbare zitting van 29 januari 2013.

Bij ontstentenis van de voorzitter w.g.

getekend door prof. mr. J.K.M. Gevers

Secretaris w.g.